

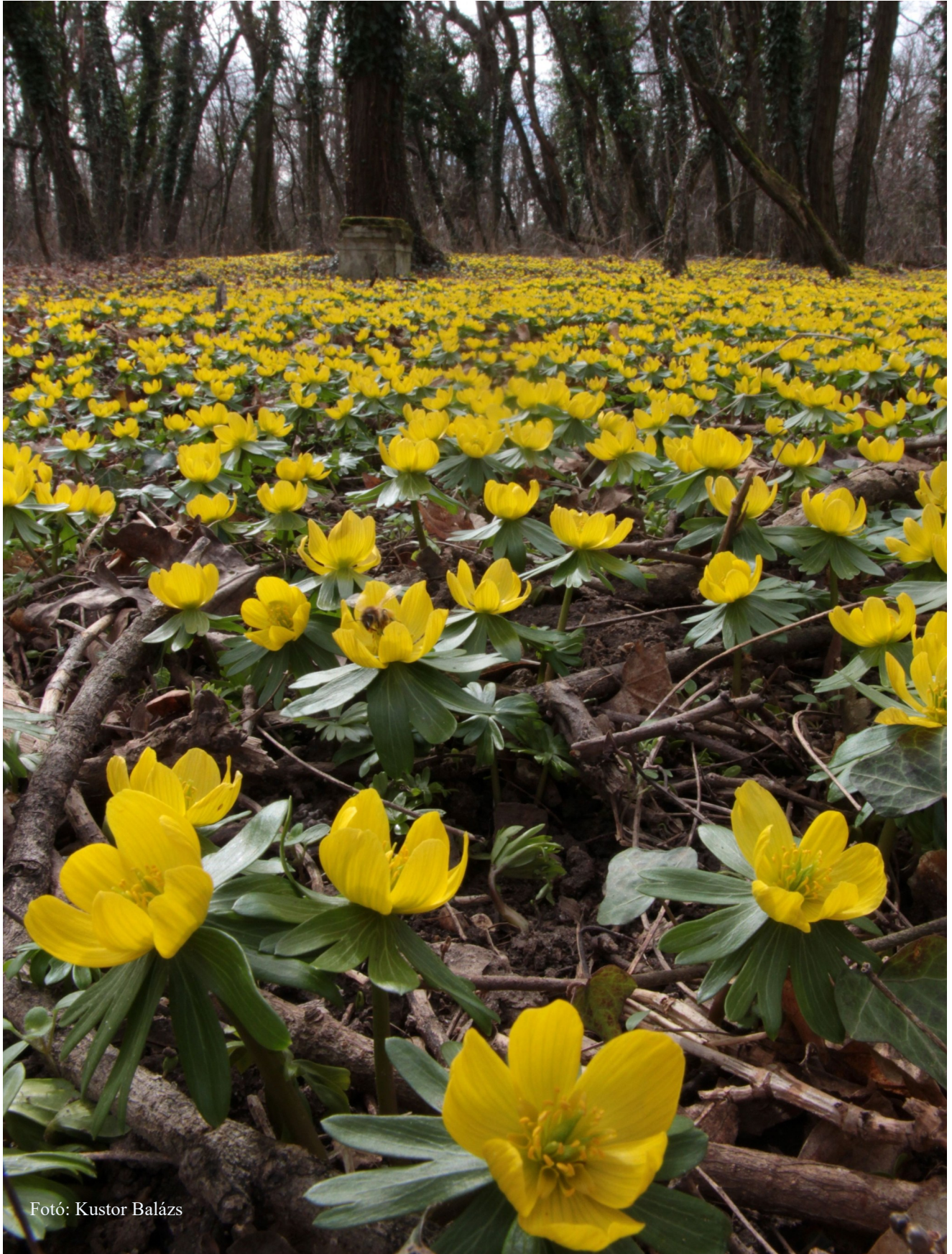

Agghegyalja Mozaik

XVI. évfolyam, LXXVII. szám

2026. március

Sopronkövesdről, Sopronkövesdnek

Fotó: Kustor Balázs

Kedves Olvasók!

A korábbi lapszámhoz képest eltelt nem csak egy évszak, naptárt is cseréltünk. Vissza- és előre is tekintünk ilyenkor. Sok-sok feladat, öröm, siker és sajnos gyász is ért bennünket azóta. Beszélgettem egy kedves ismerőssel, aki elmesélte, hogy Halottak napján született, a születése a gyászhoz kötődik és évről-évre vívódik magában, hogy „szabad-e egy ilyen napon örülni, boldognak lenni”. Nagyon együtt tudtam érezni azokkal a gyászolókkal is, akik az ünnepek környékén veszítették el szeretteiket. Ez a nyomasztó érzés, a hiány évről-évre belehasít az ember szívébe különösen, ha a szeretett nagy ünnepkor hagyott itt bennünket.

Egyházi Istvánt, korábbi polgármesterünket, díszpolgárunkat is az ünnepek kapujában kísértük utolsó útjára. Hálásak vagyunk a munkájáért és köszönet mindenkinek, aki a család gyászában osztozott. Kelemen Dávidnak megjelent a várva-várt falutörténete, annak első kötete. Ebben is említve vannak díszpolgáraink, akikre sajnos már csak emlékezhetünk. Hiszik vagy sem, de falunknak van 102 (!) éves szépkorú lakója is! Hálásak és büszkék vagyunk, hogy közöttünk él. Jó lenne megtudni, elsajátítani tőle, mi a hosszú élet titka.

Emlékeznek még a Homoklukban a nyáron „sátrat vert” Tarkabarka Kompániára, a cirkuszos családra? Nem felejtették el a kövesdiek vendégszeretetét. Beszámolót írtak és az év vége közeledtével még külön képeslapot is kaptunk! Visszavárjuk őket. Mintalátópont is voltunk ősszel, melynek mentora foglalta össze a résztvevők élményeit és megerősítette segítőimet, hogy nemes a cél, jó az irány, amit a falu közösségéért, az idelátogatókért tesznek.

700 éve történt, hogy falunkat először említették hivatalos dokumentumban. A régészeti leletek több ezer éves életről tanúskodnak településünk területén, de azokat a falvakat még nem Kövesdnek hívták. A 700 éves jubileumot többek közt egy logó pályázat kiírásával is emlékezetessé kívánjuk tenni.

Köszönet Mindenkinek az elmúlt időszak sikeres megmozdulásaiért, látva, hogy az Idősek napjától a Doni emléktúrán át, a kvízestig mennyi ember érezte magát jól falujában vagy idelátogatva, Sopronkövesden.

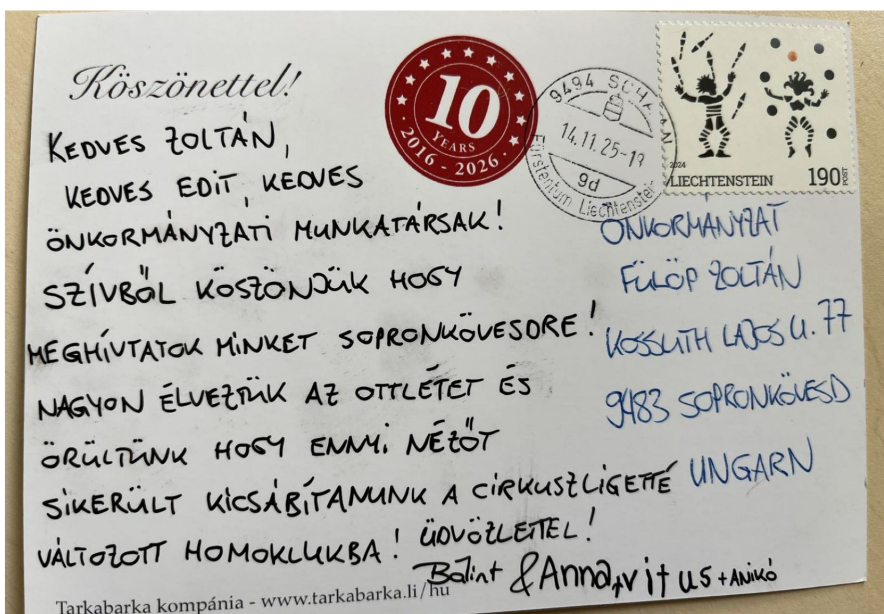

Sopronkövesd is képviseltette magát mind a vonyarci Böllérfesztiválon, mind Alsóbodokon, ahol a Zoborajli Mulatós lemezbemutatóján felvidéki testvéreinkkel együtt énekelhettük a színpadon az Ünnepek a találkozás című dalt. Ők jönnek hozzánk ez évben Fröcsteraszra, KÖN-re, de még a Mulatóst is elhozzák az időseink napjára, hogy együtt mulathassunk.

Számos pályázatunk sikeres volt. A közvilágítási pályázatra 30 milliót, míg kutya és macska ivartalanításra, a Mozgás éjszakájára és az Élmény- és Szabadidősport rendezvényre kisebb összegeket kaptunk.

Jelenleg a Magyar Falu pályázaton dolgozunk - melyből a Dózsa utcában a járdák újulhatnak meg -, Tájházunkban pedig a kemence egy másik pályázatból, valamint a Déryné pályázatból keressük az újabb színházi élményt novemberre a falu lakóinak.

Amire megjelenik az újság, talán a költségvetés is elfogadásra kerül, reményeim szerint sok-sok fejlesztéssel, amelyek még élhetőbbé és vonzóbbá teszik Sopronkövesdet.

Sopronkövesd búcsúzik volt polgármesterétől, díszpolgárától

Nyolcvanhárom éves korában 2025 decemberében elhunyt Egyházi István, Sopronkövesd díszpolgára, aki öt választási cikluson, azaz húsz esztendőn keresztül polgármesterként irányította a települést.

Fotók: önkormányzat

Öt választást nyert meg az 1942-ben született, s egész életében Sopronkövesden élt Egyházi István. Húsz éven át volt a település polgármestere. Érthető, hogy két fia, öt unokája, menyei és rokonai mellett az egész település gyászolta, amikor december 23-án utolsó útjára kísérték. Élete utolsó hét évét özvegyen, de szünni nem akaró szorgalommal élte, szívesen töltötte idejét a kertben, értett a virágokhoz, gyümölcsfákhoz, a szőlőhöz, s a növények meg is hálálták törődését. Az első dédunoka híreről még értesült, s nagy örömmel töltötte el a csöppség várható érkezése, de az élet nagy rendezője közbeszólt, a kicsi születését már nem érthette meg.

"Szerető, biztonságot nyújtó szülő, megengedő apa volt, de amikor kellett, meghúzta a határokat. Az unokákat viszont kényeztette" - így emlékeznek rá közvetlen családtagjai. Faluvezetőként pedig a következetessége, a fáradhatatlan szorgalma hagyott mély nyomot a sopronkövesdiekben. Ahogy korábban Fülöp Zoltán polgármester fogalmazott elődje méltatásakor: "Egy település irányítása, fejlesztése, a jó irányba vezetése igazi alkotó folyamat, s ebben a munkában Egyházi István nagyot alkotott".

A rendszerváltás után lett a falu első polgármestere. Egy olyan időszakban kellett működtetni és fejleszteni a települést, amikor a rendszer még tanulta önmagát. Ráadásul nagyon sok volt a tennivaló. Irányításával épült ki a csatorna- és a gázhálózat, burkolatot kaptak a falu utcái, korszerűsödött a közvilágítás, megújultak a köztéri szobrok. Polgármesterként vezényelte le a millenniumi ünnepet, parkot, járdákat és kerékpárutat építtetett, megszervezte a rendszeres szemétszállítást, a temető vízellátását. Buszmegállókat építtetett, a sportpályán az öltözőt bővítette. Hosszan lehetne még sorolni, hogy mi minden történt a húsz éve alatt, kezdve az intézmények fejlesztésétől, azzal folytatva, hogy igyekezett megszólítani a fiatalokat is.

"A község lélekszámának csökkenése nem áll meg. Ezen változtatni kell, a jövő szempontjából ez a legfontosabb feladat! Ennek érdekében mindent el kell követni! Ahhoz, hogy fiataljaink itt maradjanak, és családok telepedjenek le községünkben, szükséges, hogy építési telkekhez jussanak, számukra elérhető áron" - szorgalmazta a képviselő-testületben. Jellemző az is, ahogy a választások előtt nyilatkozott: "felelőtlen ígéretéssel nem kívánok senkit döntésében befolyásolni. Csak tisztességet ígérhetek, hogy mindig a község érdekében tevékenykedem..."

A helyi képviselő-testület faluvezetői munkáját elismerve 2019-ben Sopronkövesd díszpolgára címet adományozott Egyházi Istvánnak. Temetésén a sírját családtagjai mellett mindazok körülállták, akik egykor vele dolgoztak Sopronkövesdéért.

Fejezetek Sopronkövesd múltjából

Megjelent Kelemen Dávid: Fejezetek Sopronkövesd múltjából című könyve, illetve annak első kötete. A szerzővel, az Agghegyalja Mozaik helytörténeti rovatának vezetőjével beszélgettünk.

- Hatalmas munka van ebben a könyvben, mikor kezdődött a kutatás?

- Bár már korábban is érdekelt a község története, a levéltári kutatást 2008-ban, elsőéves történészhallgatóként kezdtem. Voltak olyan évek, amikor kevesebb időt tudtam erre fordítani, és voltak olyanok, amelyekben sok munkaórát töltöttem el a múlt feltárásával. Történeti érdeklődésem mellett az a felismerés is vezetett, hogy Sopronkövesdről összefoglaló, tudományos vagy ismeretterjesztő mű még nem készült. Napvilágot látott néhány tanulmány és szakdolgozat, néhány falutörténeti gyűjtés is fennmaradt, de összefüggő, tudományos megközelítésű monográfia még nem jelent meg. A falutörténet feldolgozása megvalósulhat egy szakemberekből vagy lelkes helyi lakosokból álló munkacsoport közreműködésével, de lehetőség van arra is, hogy egyetlen szerző, rendszerint több éves kutatás keretében egyedül készítse el a kéziratot. Mindegyik út járható, és mindháromnak megvannak az előnyei és hátrányai.

- Jó a megjelenés időzítése, úgy is mondhatnám: a legjobb...

- Az elmúlt közel két évtizedben már korábban is felmerült a kötet megjelentetése, de végül az első ismert, 1326. évi okleveles említés 700. évfordulójára sikerült azt időzíteni. Ez végső soron falutörténeti munkám előnyére szolgált, mert több időt tudtam a kutatásra fordítani. Az előzetes tervek szerint a történet egy kötetben jelent volna meg, de végül a kézirat lezárásával párhuzamosan olyan döntés született, hogy célszerű két részre bontani. A decemberben megjelent első részben kapott helyet a szó szoros értelmében vett köztörténet, a település múltja a kezdetektől napjainkig. Ebbe beletartoznak a falu sorsát alakító események és történések, a társadalmi és gazdasági jellemzők, a kultúra és művelődés, a természeti csapások és elemi károk, de nem hagyhattam figyelmen kívül a község igazgatását és a birtokos családok történetét sem.

- Egy ekkora munkának mi a menete? Az újságnak van lapterve, a könyvírásnak pedig...?

- A helytörténet-kutatásnak is megvannak a maga szabályai, módszerei. A legfontosabb a téma meghatározása és kutatási terv készítése. Ezt követi a szakirodalom áttekintése, majd kezdődhet a levéltári ku-

tatás és az információgyűjtés. Nem okozott túl nagy nehézséget annak eldöntése, hogy az időrendi, kronologikus feldolgozást válasszam vagy a tematikusát. A kettő ötvözése mellett döntöttem: az egyes nagyobb korszakokon belül tematikusan dolgoztam fel a község múltját. Választhattam volna

olyan módszert is, hogy az első részben például a kezdetektől 1848-ig, a másodikban 1848-tól napjainkig dolgoztam volna fel a falu múltját, a templom, a plébánia és az iskola történetét is beleértve; ez azonban bizonyos fejezeteknél – amelyeknél nem olyan erősek, vagy egyáltalán nincsenek korszakhatárok – nehézséget okozott volna. Kezdetben egy kötetben gondolkodtam, de a kutatás előrehaladtával láthatóvá vált, célszerűbb két, kevésbé vaskos kötetben közreadni. Ha egy település történetének feldolgozására vállalkozunk, nem szabad szem elől tévesztenünk azt, hogy a forrásadottságok következtében több alkalommal átgondolásra, esetleg újratervezésre lehet szükség. Egyes források hiánya, vagy érdekes dokumentumok előkerülése ugyanis nagyban módosíthatja az előzetes elképzeléseket. Minél közelebb áll korunkhoz a kutatott korszak, annál több forrás előkerülésével kell számolni. A középkorból például nagyon kevés írott dokumentum maradt fenn, azok jelentős része okleveles említés, tehát elsősorban a korabeli birtokviszonyokra világít rá. A 16. század második felétől már adóösszeírások, gazdasági jellegű feljegyzések is megmaradtak. A következő századokból több plébániatörténeti, iskolatörténeti feljegyzés is ránk maradt. A falu 19–20. századi történetét részletesebben, több fejezetben sikerült bemutatni, mert a levéltári források az élet számos területéről őriztek meg információt: társadalomtörténet, gazdaság, építészet, kultúra, művelődés, egyesületi élet, egyéni életutak, természeti csapások és anyagi károk. Ez az az időszak, ahol bizonyos eseményekről, történésekről a sajtó is beszámolt. Utóbbit hagyományos módon, lapozgatással is kutattam, de sokat segítettek a kutatásban az interneten elérhető és kereshető digitalizált állományok. Az idő előrehaladtával nagyságrendileg több írásos forrás, beszámoló áll rendelkezésünkre, a történések közelsége azonban gyakran megnehezíti az

objektív és tárgyilagos megközelítést. Éppen ezért a rendszerváltozást követő időszak vonatkozásában csupán a település fejlődésével kapcsolatos fontosabb összefüggéseket, folyamatokat mutattam be, a jelen megértéséhez szükséges fontosabb változások illusztrálásával, mintegy helyzetjelentés formájában.

- Minden fontos benne van a kötetben...

- Nem írtam, nem is írhattam meg mindent. Célom az volt, hogy egy viszonylag részletes, elsősorban tudományos, másodsorban ismeretterjesztő összefoglalót készítsék Sopronkövesdről. Vannak lappangó iratok, amiket nem sikerült megtalálnom, és olyanokról is van tudomásom, amik valaha két-

három példányban készültek, de ma már csak az iktató- és mutatókönyvekben van nyoma, mert a háborús események következtében, vagy selejtezések miatt elpusztultak. Úgy gondolom, a megjelent falutörténet egy egységes, lezárt anyag, ezt azonban további források felkutatásával, újabb szempontok meghatározásával lehet még pontosítani, kiegészíteni. A kézirat lezárása után, a tördelési fázisban is kerültek elő olyan iratok, melyeket a második kötet elején szándékozom röviden bemutatni. Itt is szeretném megköszönni a polgármester úrnak és a képviselő-testületnek, hogy lehetővé tette és támogatta a kötet megjelenését, továbbá a tudományos intézmények munkatársainak segítő hozzáállását, a nyomdai előkészületekben közreműködők munkáját, valamint a sopronkövesdiek és elszármazottak segítségét, akik információval, dokumentumokkal, iratokkal és fényképekkel gazdagították a falutörténet megírását. A készülő második kötetre, sőt az első kötet kiegészítésére is gondolva, amennyiben olyan forrásokkal, fényképekkel rendelkeznek, amelyek színesíthetik falunk történetét, köszönettel venném, ha egy másolat erejéig megosztanák azt.

A folytatásról:

A második kötetben a plébániatörténeti események, az egyházi épületek és birtokok történetének, a hitélet és vallásgyakorlat alakulásának, a szolgálattevők életútjának bemutatása mellett az iskola és óvoda történetéről, a nevezetesebb épületekről, szobrokról és emlékművekről, a népszokásokról és hagyományokról, valamint a községhez kapcsolódó, kiemelkedő életpályát befutott személyekről várható az első kötethez hasonló részletességű feldolgozás. Jelenleg a kézirat lezárásán dolgozik Kelemen Dávid, hogy a könyv a szeptemberi KÖN Napokra megjelenhessen.

Sopronkövesd 700 éves

Sopronkövesd önkormányzata alkotói pályázatot hirdetett a település első írásos említésének 700. évfordulója alkalmából. Keresik azt az egyedi logót, amely méltó módon mutatja be a települést a 2026-os ünnepi év során.

Sopronkövesd történelme messzire nyúlik vissza: első írásos említése 1326-ból származik. Az önkormányzat szeretné, ha ez a mérföldkő egy modern, mégis a hagyományokat tisztelő vizuális jelet kapna.

A logónak meg kell jelenítenie Sopronkövesd értékeit, tartalmaznia kell a 700-as számot és jó ha utal az 1326–2026 közötti időszakra.

A győztes logót használja az önkormányzat az ünnepi évben minden kommunikációs csatornán.

A nyertes egy teljes hétvégén ingyen használhatja a vendégházat és kap ajándékcsomagot is. A határidő február 20-án lejárt ugyan, egy jó ötlet viszont még mindig nyerő lehet.

Már elkészültek az életfa új levélkéi, még nagyobb, erősebb lett Sopronkövesd

Tizenöt kisbaba született tavaly sopronkövesdi bölcsőbe, az ő nevük már be van vésve egy-egy agyaglevélkébe, ami anyák napján kerül fel majd az Életfa ágaira. Kissné Fekete Andrea keramikus műhelyébe éppen akkor jártunk, amikor a leveleken dolgozott.

- Nagyon szeretem ezt a munkát, örömmel vettem át négy éve a feladatot. Az én gyermekeim levelei is ott vannak az Életfán, anyaként is tudom ezt értékelni, de keramikusként is szép feladatnak tartom - mondja Kissné Fekete Andrea, miközben hátrázott mozdulatokkal gyúrja a nedves agyagot, azután kisodorja és kivágja az anyagból a levélformákat. Majd száradás után vési rájuk a neveket, addig van idő körbenézni a családi ház pincéjében berendezett műhelyben.

Van minden. Minden, ami ahhoz kell, hogy itt alkotások születhessenek. Nemcsak a keramikus

hajtja a korongot, a férje is besegít, szívesen töltik itt az időt a gyermekei, s azok a sokak, akik nála ismerkednek az agyaggal, a formákkal, a színekkel.

- Újkéri vagyok, a férjem pedig iváni származású, de már tizenöt éve élünk Sopronkövesden. Mi építettük ezt a házat, a férjem ragaszkodott ahhoz, hogy legyen nagy pince is. Később ezért már hálás voltam... A gyerekeink - a tizenhárom éves fiunk és a nyolc esztendőes iker lányaink - már ide születtek - mesél kicsit magáról Kissné Fekete Andrea. Elég nagy kanyarral jutott el a keramikus munkáig, de minden tapasztalat hozott számára valamit, ami előrevitte.

A soproni Eötvös-gimnáziumban érettségizett, majd a Tómalom úti Fogyatékos Gyermekek Otthonában dolgozott. Nyolc éven át foglalkozott az ott élő, jelentős és halmozott fogyatékossgal élő gyerekekkel és fiatalokkal, miközben elvégezte a főiskolán a szociálpedagógia szakot is.

- Járt ki az intézetbe foglalkozásokat tartani Kráncz György fazekas. Én is megtanultam tőle a fogásokat és egészen beleszerettem. De akkor nem volt lehetőségem ezzel foglalkozni; férjhez mentem, építkeztünk, megszülettek a gyerekek, munkahelyet is váltottam. A sopronkövesdi családi bölcsődét veztettem három évig. Mielőtt az ikrek óvodába mentek, elgondolkodtam, hogy fogok egy munkahelyen helytállni három gyermekes szülőként, hogyan tudom majd anyukaként is ellátni a feladataimat egy kötött munkarend mellett. És akkor beugrott a fazekasság, s hogy én azt milyen szívesen csinálnám... - emlékszik vissza új élete kezdeteire Andrea. Utána járt a lehetőségeknek, kiderült, a soproni Handler-iskola éppen indít is egy kerámia- és porcelánkészítő képzést.

- Másfél éven át tanultam az új szakmám, be volt

fogva mindenki a családban, hogy ezt megtehessem. Ők talán nem, de én minden percét imádtam! Amikor végeztem, funkciót kapott a pincénk, azóta is itt működik a műhely - mutat körbe a KISS Család Kerámia Világának motorja. Itt készülnek a használati és díszkerámiák, Andrea itt rendezi meg a felnőttek workshopjait és nagyrészt ide járnak hozzá szakkörre a gyerekek. Négy csoporttal itt foglalkozik, de van egy szakköre a peresztegi iskolában is.

Múlik az idő a sok érdekességet rejtő pincében, miközben száradnak az asztalon a 2025-ben született babák neveire váró, még nyers kerámialevelek. Tizenöt új név kerül fel az Életfára, vagy még több, ha májusig még lesznek kisgyermekes beköltözők. Még nagyobb, dúsabb lett a bölcsőde melletti park fáinak "lombja", még erősebb lett Sopronkövesd. És milyen jó részt venni ennek megünneplésében...

Kép és szöveg: Nagy Márta

Még több virág és újabb programok a pünkösdirózsák birodalmában

Idén immár 11. alkalommal várja majd a látogatókat a pünkösdirózsá gyűjtemény. Ha a számot nézzük, két egyes, azt is mondhatnám, hogy mind egy, de Istennek legyen hála sokaknak nem mindegy, hogy mi történik a faluban pünkösöd három napján - írja bevezetőjébe Kazinczy Péter. Elárulja azt is, mit tervez idén pünkösdkor.

Ezúton szeretném ismételtlen megköszönni az elmúlt tíz év során kapott sok biztatást, támogatást és segítséget. A mögöttünk hagyott egy évtized pünkösdeji során megéltünk már özönvizet, rekkenő hőséget, covidot. Járt nálunk kortárs költő, Kossuth-díjas zenész, kertbarát csoportok Budapestről - több busszal -, virágaink között zenélt a Ritmusa Zenekar, a lenyugvó nap sugarai pedig handrum koncertben gyönyörködhetek.

Rendszeresen visszatérő látogatóink mellett minden évben betérnek hozzánk olyanok is, akik környékünkön töltik pünkösöd három napját, és minden évben érkeznek vendégek, akik a gyűjtemény miatt kelnek útra.

Örömmel tájékoztatok minden kedves újságolvasót, hogy a gyűjtemény idén tavasszal újabb terület-

tel bővül, ami az eddigi virágágyásokhoz fog kapcsolódni. A Rudasits család által az 1950-es évek végén épített, helyileg védett pajtának elkezdődött a felújítása. Ennek első lépéseként 2025-ben megújult az épület héjazata. 2026 tavaszán megújul a lábazat, a pincelépcső és a kapuszárnyak. Terveink szerint már idén pünkösdkor is tudjuk pajtamozival várni az érdeklődőket.

2026-ban pünkösöd szombatján a gyerekek vehetik birtokba az udvart, népi fajták, színezők, barkácsolás teszi színesebbé a napot. Aznap délelőtt pünkösdi királynéjárást láthatnak, akik betérnek hozzánk. Vendégeink lesznek a Történelmi Hadi Akadémia Alapítvány tagjai, akik különleges történelemórát tartanak, aminek során a középkori bajvívás titkaiba is beavatnak bennünket, valamint hoznak magukkal egy működő, korhű, lábbal hajtós esztergát, amit ki is lehet próbálni. Ezekon kívül középkori íjjal célbalövésre is lehetőség nyílik minden korosztály számára.

Pünkösöd hétfőjén pedig megemlékezünk az 1526-os mohácsi csatáról, az elmúlt 20 év kutatásainak tükrében.

Fotók: Kustor Balázs

Vidáman kezdték az évet a bölcsődés gyerekek

Izgatottan készültek a farsangra a Sopronkövesdi Zöld Szív bölcsőde kisgyermekai és dolgozói, most pedig már a tavaszt várják és a húsvét ünnepét. Szücsné Keresztény Éva bölcsődevezető számolt be az elmúlt időszak eseményeiről.

Két új kisgyermek is érkezett hozzánk; Julcsi és Liza hamar megszokta a bölcsődei mindennapokat, így már ők is aktív résztvevői kis közösségünknek. A téli hangulatot hamar felváltotta a farsangra való készülődés. A gyerekek örömmel segítettek a dekorálásban, bohócok és álarok is készültek. Színes dekorációkkal díszítettük a csoportszobákat. A bölcsődei farsangra a bölcsődébe járó gyermekek szülei is hivatalosak voltak. A gyerekek izgatottan érkeztek, alig várták, hogy büszkélkedhessenek a jelmezeikkel.

A farsangi bálon igazán változatos és ötletes kreációkban érkeztek a gyermekek. A fiúk inkább lovagnak, tűzoltónak és különféle állatoknak öltöztek. A lányok közül szerepeltek hercegnők, tündérek és kisállatok is. A zene és a dínomdánom mellett játékokkal szórakoztattuk a családokat. Tombolát is sorsoltunk, amit mindenki izgatottan várt. Igazán eseménydúsan telt a délelőtt és reményeink szerint várásztalos közös élményekkel gazdagodtak a családok.

Farsang után egyből egy zenés foglalkozással indítottuk a tavaszvárást. Molnárné Pete Kármén által ismerkedtünk meg jobban a citerával. A citeraszó mellett a gyerekek ki is próbálhatták a hangszeret. Köszönjük Kárménnek az izgalmas programot!

Fotók: bölcsőde

A téli időszak vége felé, ha az időjárás engedi, a szabadban töltjük a délelőtti órákat. A gyerekek aktívan játszanak az udvaron, sokat mozognak, motoroznak és csúszdáznak. Együtt várjuk a tavaszt és készülünk a húsvétra. Nyuszis énekekkel, tojásfestéssel és különböző tavaszi foglalkozásokkal gazdagítjuk a gyermekek mindennapjait.

A bölcsődei beiratkozás a következő nevelési évre folyamatosan lehetséges. A felvételi kérelmeket minden munkanap 8 óra és 12 óra között lehet leadni bölcsődénkben. Az ellátási terület nemcsak Sopronkövesdre terjed ki, hanem a sopronkövesdi gyerekek utánvárunk a nagycenki, ebergőci, röjtökmuzsaji és pinnyei gyermekeket is.

Nyílt napot is szervezünk, melynek időpontja 2026. március 18. (szerda), reggel 9 órától 11 óráig várjuk az érdeklődőket. Így a hozzánk érkező családoknak lesz lehetőségük egy kicsit jobban belelátni a bölcsődei hétköznapokba.

„Jöjjön a tavasz, menjen a tél!”

Irigyelni fogja a Sopronkövesdi Nefelejcs Óvodába járó kicsiket, aki elolvassa Fülöpné Hidegh Csilla óvodavezető sorait. Mi minden történt az ovisoknál...!

Jelenleg 81 felvett gyermekünk van, ebből két ovisunk jogviszonya szünetel. Ez annyit jelent, hogy 79 gyermek látogatja napi szinten az intézményt: 33 kiscsoportos, 25 középsős és 21 nagycsoportos korú gyermek jár a sopronkövesdi óvodába.

Ez a létszám nem mondható véglegesnek, mert ha a nevelési év közben új beköltözők érkeznek a településre, az ő óvodaköteles gyermeküket is fel kell venni. S bizony, az a tapasztalat, hogy folyamatosan érkeznek az új családok, és szinte nincs olyan hét, hogy ne lenne óvodakezdéssel kapcsolatban megkeresés. Továbbra is érdeklődnek a szomszédos településekről is. Szívesen választanák óvodánkat, de pont amiatt, hogy a helyieknek biztosítanunk kell a férőhelyet, nem tudjuk fogadni a körzeten kívüli gyermekeket.

Jelenleg 20 tanköteles korú gyermekünk van, ebből 16-an kezdik meg szeptemberben általános iskolai tanulmányaikat. A következő nevelési évre vonatkozó óvodai beiratkozás majd áprilisban lesz, így még nem tudjuk, hogy szeptembertől milyen létszámmal számolhatunk, de abban biztos vagyok, hogy ismét szükség lesz a létszám túllépésének engedélyeztetésére a fenntartótól.

Mint ahogy az iskolákban is, az óvodában is lezártuk az első félévet. Fél évnek el kell telnie ahhoz, hogy egy reális értékelést tudjunk mondani egy-egy gyermekről. Ennyi idő kell, hogy beszokjanak, alkalmazkodjanak az intézményi élethez, szabályokhoz, óvodapedagógusokhoz, mi is megismerjük a gyermekeket, az „idősebb” ovisoknál pedig lássuk egy-egy gyermek fejlődését, saját képességeihez mérten a haladást. Így ilyenkor készítik el az óvoda-

pedagógusok a gyermek fejlődésének nyomonkövetési dokumentációját, amelyet aztán átadnak a szülőknek.

Gyakran beszélünk az iskolába ment társakról; vajon mi lehet velük, kinek, hogyan sikerült a beilleszkedés... De nem csak beszélünk róluk, hanem vissza is hívjuk őket egy délelőtti erejéig, hogy ismét „óvodásként”, volt csoportjukba látogassanak, játszszaanak egy jót! Bea és Kitti nénivel érkeztek az elsősök, és öröm volt látni, ahogy ovisaink megörültek a vendégeknek! Nem csak a testvérek üdvözölték egymást lelkesen, hanem a régi barátok is újra egymásra találtak. Bizony még keserves sírás is volt az elválás miatt... Még mi, felnőttek is megkönyyeztük a búcsút.

Nagyon jól sikerült még decemberben a Nagyszülős karácsonyváró délelőtti. Ma már hagyomány nálunk, hogy minden évben meghívjuk a nagyikat, barkácsoljanak, kézműveskedjenek együtt az unokáikkal. Ez mindenki számára nagy öröm, hisz a nagyszülőknek nem igazán van lehetőségük az ovis tevékenységekben részt venni. Nagyon sokan eljöttek, és csodaszép alkotások kerültek ki a nagymamák, nagypapák és unokák kezei közül.

Minden csoportban szerveztek az óvodapedagógusok egy olyan délutánt, amikor a szülőket hívták meg közös barkácsolásra. Ez a program is nagy népszerűségnek örvendett. A program lehetőséget biztosított hosszabb és kötetlenebb beszélgetésre is, a közösség építésére, egymás megismerésére. Azt tapasztaltuk, hogy egy-egy ilyen délután közelebb hozza egymáshoz a szülőt és a pedagógust, s ez a hatékony gyermeknevelés szempontjából mindenképpen pozitívum.

De egyéb programjaink is voltak az elmúlt időszakban: a Gyermekért Alapítvány támogatásával egyszer az Eredő Természet Egyesület, másszor a Fertő-Hanság Nemzeti Park szakemberei tartottak gyermekeinknek környezetismereti, interaktív foglalkozásokat.

A színházbérletek a Soproni Petőfi Színházban megnézték a Mennyei muzsika című előadást. Márciusban lesz a következő színházlátogatás a Szélkötő Kalamona címmel, s ezt is nagyon várjuk.

Most éppen a farsangi készülődés zajlik a csoportokban. Dekorálással, fánk sütéssel, farsangi szemüvegek készítésével hangolódunk a mulatságra. Húshagyó kedden tartjuk az ovis farsangot, másnap pedig elűzzük a telet, hogy minél hamarabb „Jöjjön a tavasz, menjen a tél!”

Kulturális újdonságok az Agghegy alján

"Felültem a nosztalgiavonatra" - mondja mosolyogva Sopronkövesd kultúrosa, Tilinger-Kecskeméti Edit, aki tavaly tavasszal dolgozni tért vissza szülőfalujába. Tapasztalatairól és terveiről is beszélgettünk.

- Kétszívű vagyok és kétlaki. Szombathelyről járok dolgozni Sopronkövesdre, de innen származom, itt élt és él a családom, Kövesden is otthon vagyok - kezdi bemutatkozását Tilinger-Kecskeméti Edit, aki 2025 április elsejétől a falu kulturális életének szervezője. Korábban tizenkét éven át egy nonprofit szervezetnél volt koordinátor, majd irodavezető. Elsősorban pályázatokkal, civil szervezetfejlesztéssel foglalkozott, majd a Vas Vármegyei Kereskedelmi és Iparkamara gazdaságfejlesztési referenseként dolgozott. A diplomás, fiatal anyuka elmesélte, amikor kulturális rendezvényszervezőnek tanult, Sopronkövesdről írt egy záródolgozatot. A település kulturális rendszerének feldolgozásakor kereste fel akkor a sopronkövesdi hivatalt, s beszélt Fülöp Zoltán polgármesterrel. Ennek később jelentősége lett, a kultúros megüresedő állására keresve új munkatársat, a polgármesternek rögtön az ő neve ugrott be.

- Eddig nem a klasszikus rendezvényszervezés területén dolgoztam, de a közösségi események és a közművelődés területe nem ismeretlen számomra. Élvezem a sok újdonságot, amiket ez a munka hozott az életembe. Egyrészt kihívásnak élem meg, hogy a szülőfalum kulturális életének szervezésében vehetek részt, másrészt felültem a nosztalgiavonatra, örülök, hogy újra többet találkozhatok régi barátokkal, ismerősökkel. Újrafogalmazom magamban mindazt, amit Sopronkövesdről és az itt élőkéről tudok. Szembetűnő, hogy az elmúlt húsz évben milyen sokat fejlődött a település, és kulturális kínálata is sokszínűvé vált. Sok klassz hely és dolog van a faluban, ami kultúrára és egymás jobb megismerésére ad lehetőséget. Ez egyrészt pozitívum, másrészt nagy kihívás, hiszen jól kell tudni élni az adottságokkal - fogalmaz Tilinger-Kecskeméti Edit. Tavaly bizonyította, hogy tud a mélyvízben is úszni, miután májustól egyedül kellett megoldania mindazt, amit korábban két munkatárs végzett. "Sok segítséget kaptam a hivatal dolgozóitól, érzem a képviselő-testület és a polgármester támogatását, a bizalmukat köszönöm" - mondja erre.

tól, érzem a képviselő-testület és a polgármester támogatását, a bizalmukat köszönöm" - mondja erre.

Sopronkövesd most már nem is olyan új kultúrosa a közösségépítést tartja egyik legfontosabb feladatának. "Látom a falu különböző csoportjaiban, társaságaiban az erőt, de ezeket a különálló csapatokat szeretném egymás felé mozdítani, összefogni. Sok újdonságot is tervezek; kvízesteket, kézműves foglalkozásokat, filmklubot, beszélgetős délutánokat. Szeretném megszólítani a fiatalokat is. Nyitott vagyok a javaslatokra, sőt, hálás lennék mindazon jelzéseknek, amikből kiderül, mi érdekli a sopronkövesdieket, mire van igényük - üzent mindnyájunknak Tilinger-Kecskeméti Edit.

Nagy Márta

Máris népszerű újdonság a kvízest

A legjobb védekezés a kertben is: a támadás!

Szakértő segítséget nyújt Kazincy Péter írása minden kerttulajdosnak, az egészséges gyümölcs és a bő termés érdekében érdemes megfontolni kertészeti tanácsait.

A legutóbbi egy évtized leghidegebb telének hatását egyenlőre még nem látjuk. Bízunk benne, hogy a régóta nem tapasztalt fagyok gyérítették a kórokozókat, kártevőket, és nem befolyásolták jelentősen az idei gyümölcsstermést. Akkor se rettenjünk meg, ha azt halljuk, hogy az almatermésűeknél (alma, körte) 40 százalékos a fagykár mértéke, ugyanis egy virágkezdeményben általában öt termő található. Ha ennek el is fagy negyven százaléka még mindig marad minden virágban legalább két potenciálisan beporzásra alkalmas termő!

Fotók: Pixabay

Sokkal veszélyesebbek a kora-, de még inkább a későtavaszi fagyok, ugyanis ekkor a rügyek már megpattannak, a kihajtás megkezdődik. Különösen veszélyeztetett a mandula (nagyon korán virágzik) és a kajszibarack. De nem minden fagykár, ami annak látszik. A monília gombabetegség koratavaszi kárképe megszólalásig hasonlít a fagykára, a frissen kihajtott vesszőt egyik napról a másikra mintha leforrázták volna. Leginkább a csonthéjas kultúrákban, mint cseresznye, meggy, szilva, őszibarack, kajszibarack vagy mandula okoz nagy pusztítást, de az alma- és körtefajok termésminőségét is képes tönkre tenni vagy a termés mennyiségét csökkenteni. A rossz hír az, hogy a monília nemzetségbe tartozó gombák képesek a friss hajtásokat, a virágokat és a termést is támadni. A jó hír viszont az, hogy a fertőzések megelőzhetőek. A vegyszeres védekezést sajnos lehetetlen elkerülni, azonban ha a gomba biológiáját jól ismerjük, pontosan be tudjuk állítani a ke-

zelések időpontját, ezzel minimalizálni lehet a szükséges vegyszerhasználatot. Még ha permetezéshez folyamodunk is a saját kertünkben (ami nélkül szinte esélyünk sincsen gyümölcsstermésre), lényegesen kevesebb vegszerrel természetesen gyümölcsöt, zöldséget tehetünk a család asztalára, mint ha BIO minősítésű termékeket vásárolunk, ugyanis a BIO az nem vegyszermentest jelent, csupán azt, hogy a BIO termesztés előírásainak megfelelő növényvédőszer alkalmazza a termesztő, és erről „pecsétetes” írással rendelkezik.

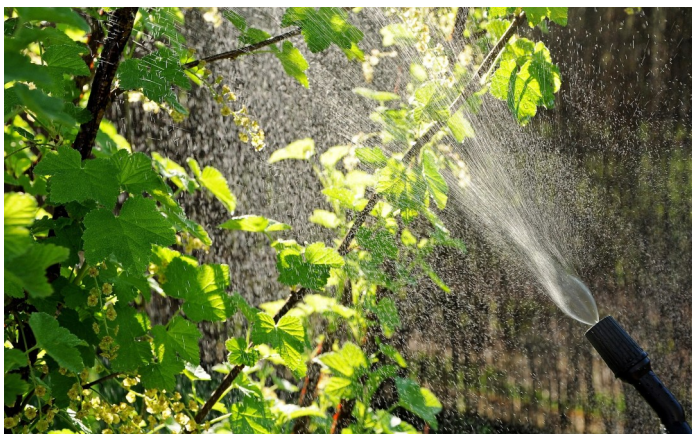
A monília betegségek kialakulásáért több gombafaj felelős. A *M. fructicola* és *M. laxa* gombák a virágokat és hajtásokat támadják leginkább, de külső sérüléseken, sebeken keresztül a termést is képesek fertőzni. A cseresznye például a gyümölcsöt támadó monília fertőzésre fogékonyabb, míg a meggyet a virág monília fenyegeti. A *Monilia laxa* virágzáskor támadja meg a fákat, így virágfertőző monília néven is ismert. A gomba tünetei először a hajtásokon, virágokon, esetleg vesszőkön jelennek meg, végül pedig a termésen. Főleg hűvösebb, csapadékosabb időben veszélyeztetettek a virágok. A gomba szaporító képleteit az eső, a rovarok és a fertőzött virágrészek terjesztik. Látványos virágfertőző monília tünet, ha a virágzat barnul, lekonyul és elszáradva, lefelé lógva a fán marad. A virágokon a növénybe bejutott gomba képes továbbhatolni a vesszőkbe, majd onnan az ág részekbe is. A fertőzés továbbterjedése az ág elszáradását, majd akár a fa teljes pusztulását is okozhatja.

A *M. fructigena* nevű gomba főleg a gyümölcsöt támadja a terméshéjon keresztül, ezért gyümölcsfertőző monília néven is ismert. A betegség a gyümölcsérés bármely időszakában lecsaphat, de akkor

válíki súlyossá, ha a termés érett és már magasabb a cukortartalma. A fertőzött gyümölcs leesik a földre, vagy a fertőzés során kialakult képletek miatt a fához tapad, rothad, kiszárad és összetöpped egy úgynevezett „gyümölcsmúmiát” képezve. A gyümölcsön a betegség jellegzetes tüneteivel nem csak a gyümölcsfáinkon találkozhatunk, hanem sajnos betakarítás után, azok tárolásakor is, ugyanis a gombafonalak képesek a szorosan érintkező gyümölcsökön egyikből a másikba áthatolni. A tárolás során érdemes többször átválogatni a gyümölcsöket (lehetőség szerint úgy, hogy azok ne sérüljenek vagy ütődjenek), annak érdekében, hogy a betárolt gyümölcsök között ne legyenek fertőzött növényi részek vagy beteg gyümölcsök.

A moníliai betegség terjedésében és kártételében nagy szerepet játszik a manapság egyre gyakoribb szélsőséges időjárás is, mert a magas páratartalom magas hőmérséklettel párosulva gyorsabban okoz rothadást az érett gyümölcsökön. A nyirkos, csapadékos idő, enyhe (kb. 20-25°C) nappali hőmérséklet mellett, mikor az éjszakák még hűvösekek, a virágrothadásnak kedvez.

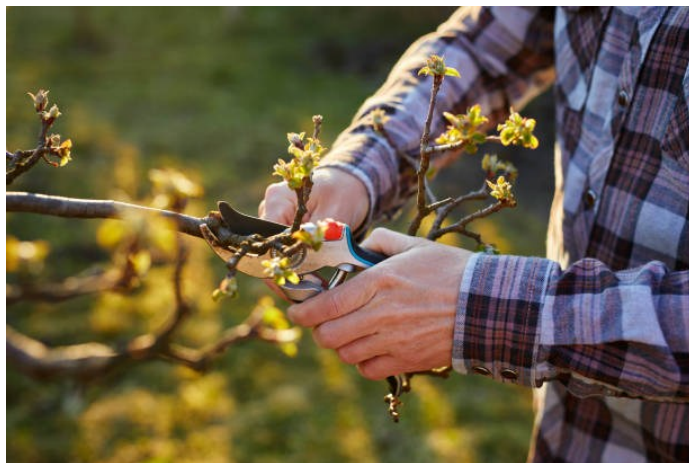
Ne várjunk addig, amíg a gombának kedvező feltételek kialakulnak! Legjobb védekezés a támadás! Megelőzés gyanánt az őszi és a tavaszi lemosó permetezés elengedhetetlen. Ezeken kívül gyümölcsfáink több fejlődési szakaszában is indokolt lehet a növényvédőszeres kezelés. A virág és hajtáspusztu-

lás ellen a kezeléseket a virágzás kezdetére, a fővirágzás és a szíromhullás idejére érdemes időzíteni, ezeken kívül a termések növekedése és érése során is szükség lehet permetezésre.

Ne feledjük, sebeken keresztül is támad a monília, ezért a gombaölőszeres permetezést kiegészítve érdemes megelőzőképpen védekezni a rovarkártevők (pl. gyümölcsmolyok, gyümölcsdarazsak) ellen is, amellyel elkerülhetőek a fertőzésnek utat engedő gyümölcscsúráások, berágások!

A tavaszi metszés során megfelelően kialakított, jól benapozható, ritka, szellős lombkorona elengedhetetlen a megelőző védekezésben, mert a gyorsabban felszáradó lombzatban nehezebben alakul ki gomba fejlődésének kedvező nyirkos, párás környezet. Ilyenkor a fán áttelelt termésmaradványokat, más szóval gyümölcsmúmiákat, illetve a rákos gallyakat, fertőzött ágrészeket is távolítsuk el. A metszést követően pedig a 10 forintosnál nagyobb sebeket kezeljük fasebkezelővel.

A természetes gyümölcshullás idején (június vége, július eleje) elvégzett zöldmetszés jelentősége a monília elleni védekezésben egyre nagyobb. Ne legyünk restek nyáron sem metszőollót ragadni és a lombkoronát sűrítő, rossz irányba növvő, felesleges hajtásokat eltávolítani. Azon kívül, hogy a gyümölcsjeink ízletesebbek lesznek, korábban fognak érni, és szebben is fognak színeződni, több permetezést is kiválthatunk ezzel a beavatkozással!

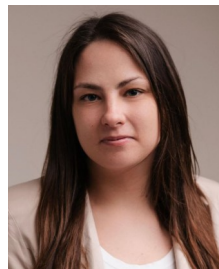
"Kövirózsa népdaléneklési és népzenei verseny

A Cinege Alapfokú Művészeti Iskola, a Kövirózsa Kulturális Egyesület és a Sopronkövesdi Általános Iskola április 18-án rendezi meg a VI. Kövirózsa népdaléneklési és népzenei versenyt általános iskolás és szakiskolások diákok részére.

A sopronkövesdi iskolában a versenyzők három-négy magyar népdalt adnak majd elő, maximum öt perc lehet műsoruk időtartama. A művek kiválasztásánál figyelembe kell venni a korosztályi sajátosságokat. Nevezni lehet szóló ének és szóló hangszer, duó, kisegyüttes, együttes kategóriában autentikus népi hangszerekkel. A versenyzőket szakmai zsűri értékeli majd, a megmérettetés végén pedig minősítést kapnak. (A versenyről részletes tájékoztatás kérhető Horváth Krisztinától a 70/944-1053-es telefonszámon.)

Milyen volt gyerekeknek lenni száz éve?

- Terus néni elmesélte

Tősgyökeres sopronkövesdivel beszélgetett az Agghegyalja Mozaik új szerzője, Musatics Rita Bernadett. Farkas Jánosné arról mesélt, milyen volt a gyermekkor száz éve.

Falunk legidősebb lakójával, Farkas Jánosnéval beszélgettem egy napsütéses téli délutánon otthonában. Terus néni 1923. október 29-én született településünkön. Szülei egyetlen gyermekeként nevelkedett, együtt élve a felmenő generációkkal, ahogy az akkoriban általános volt. Ez nagy segítséget jelentett a szülők számára, hiszen amíg ők dolgoztak, a nagyszülők, dédszülők vigyáztak a gyerekekre.

Terus néni többször is megemlítette a háború után nagy szegénységet. Emiatt is helyeztek nagy hangsúlyt akkoriban arra, hogy a munka szeretetere neveljék a gyerekeket. Aki dolgozott, annak ennie is volt mit. Az azóta kiépült óvodai rendszer, bölcsődei ellátás, ahogy ő fogalmazott, „akkoriban még hírből sem volt ismert”.

A szorgalom, az elhivatottság már korán kialakult, de a gyermeki lét örömei sem szorultak háttérbe. Minden nehézség ellenére természetesen akkoriban is játszottak a gyerekek. A Fűzes volt a legkedveltebb szabadtéri játszóhely (ahol ma a tó van). Ez a fűzfás terület, ami annak ellenére, hogy mocsaras volt, kiváló lehetőséget nyújtott a csapatjátékokra, a fiúk számára a „csatákra”. A lányok, ha éppen nem a Fűzesen játszottak, „hol az egyik háznál, hol a másikonál időztek”. Különböző rongyokból, anyagokból varrt babákkal foglalták el magukat, a babák karjait, lábait ágak helyettesítették. Gyakran az utcán játszottak, az fel sem merült, hogy veszélyben lennének.

Terus néni iskolás éveiről is mesélt. A tanév a búcsú másnapján vette kezdetét. A 7. életévüket betöltve kezdhették meg a gyermekek iskolás éveiket. Nem volt jellemző, hogy a falu különböző részein élő családok, gyermekek találkoztak volna korábban egymással. "A templomon túliakat, az Und utcaiakat nem is ismertük" - emlékszik Terus néni. Délig tartott a tanítás, akkor hazamentek ebédelni. A Francis-

Fotó: Farkas család

ka majorban élők számára, a távolság miatt, engedélyezve volt az iskolában való étkezés. Ebéd után a diákok visszamentek az iskolába és délután háromig még folytatódott az oktatás. Hat évfolyamot jelentett az elemi. Terus néni a 7-8. osztályt már család, munka mellett végezte el. Négy tanító dolgozott a Sopronkövesdi Elemi Iskolában, közülük elsőként Rupf Lászlót említette Terus néni. Ők az úgynevezett „pedagógus házban” éltek, a templommal szemben (a ház napjainkban a Kazincy család otthona). Az 1-2. évfolyam, a 3-4., illetve az 5-6. közösen vett részt a tanórákon. Az értékelésben az 1-es számított a jelesnek, a 2-es a jónak - pont fordítva, mint ahogy manapság megszoktuk. A tanítás kezdete előtt, a gyermekek közösen mondták fel a szorzótáblát. A tanórákat minden reggel hétkor szentmise előzte meg.

Az elemi iskola elvégzése után a gyerekeknek már nem volt újdonság a munka. A fiúk főként kőműves inasnak álltak vagy cipésznek, sokan a kőműves inasban vállaltak munkát. A lányok „elkerültek” Sopronba, az óvodákba dajkának. A napszám sem volt ismeretlen: a még gyermekkorúak 60 fillért, a nagyok 80 fillért kaptak fizetségként.

A beszélgetés végén eljutottunk arra az álláspont-ra, hogy minden időszaknak és kornak megvan a maga szépsége és nehézsége. De ha az embert olyanok veszik körül, akik táplálják az összetartozás érzését, az akadályok könnyebben leküzdhetők.

Bemutatkozik: Musatics Rita Bernadett

Sopron Város Egyesített Bölcsődéinek tagintézményében dolgozott kisgyermeknevelőként, de 2025 júniusától a Sopronkövesdi Zöld Szív Bölcsőde csapatát erősíti Musatics Rita Bernadett. Korábban a Soproni Gyógyközpont Belgyógyászat-Kardiológia Összevont Osztályán, segédápolóként is dolgozott. "Mindkét korosztály más-más kincseket rejt magában, felemelő érzés a gyermekek fejlődésének kibontakoztatása, ugyanakkor a vágyódás arra, hogy segíthessek, az ápolói munka során is megragadott" - írta bemutatkozásában.

Sopronkövesdi "jógyakorlatok", avagy hogyan főzzünk kőlevest gazdagon

Sopronkövesd, a Mintalátóutak állomása, számtalan "Jógyakorlat" birtokosa, egy valódi gyöngyszem. A zöldszívű falu dinamikusan fejlődő település, csodálatos természeti adottságokkal, ahol egész évben aktív közösségi élet zajlik. A Látópontok mentor munkacsoportját vezető Bodor Anitának az írása.

Sopronkövesden azzal ismerkedhettek meg a résztvevők, hogyan lehet a helyi adottságokra, erőforrásokra ötletgazdag módon Jógyakorlatokat fel-fűzni, „kőlevest” főzni, milyen hozzávalók, milyen fűszerek szükségesek ahhoz, hogy ételünk gazdagon tálalva kerüljön a közösségi asztalra. A Mintalátóút programja a Pro-Village Franciska-majorban kezdődött, ahol Fülöp Zoltán, Sopronkövesd polgármesterre bemutatta a települést, kulturális rendszerének működését. Kiderült, pontosan mit rejt a "zöldszívű falu" szlogen. A település határában álló szélérőművek, a napelemekkel ellátott önkormányzati intézmények, a falut körülölelő nagy erdők, a folyamatosan növekvő zöldterületek, az ápolat környezet és az évszakonként megtartott helyi gyalogtúrák adják a találó elnevezés magját.

A program résztvevői jártak az önkormányzat szép és rendezett épületében, megismerték a település életéről, mindennapjairól szóló nívós lapot, az Agghegyalja Mozaikot. Vásároltak a termelői piacon, megcsodálták az időszakonként változó, szabadban kiállított játékokat, figurákat, amiket lelkes önkéntesek álmodnak meg és újítanak meg időről-időre, a kivitelezésben pedig a közösség aktív tagjai segítik őket. Gondozott terek, pályázatból létrehozott, felújított intézmények, gondoskodás, élnélőség, megtartó erő jellemzi a falut. A sok gyerek és a be-települők miatt a korfa folyamatosan fiatalodik.

A Tájház gyönyörűen felújított épülete sem egy szimpla kiállítótér, vezetője, Menyhárt Ildikó is olyan elkötelezett tagja a közösségnek, aki tartalmas és minőségi programok megvalósítására törekszik. Az udvarban található pajta nyitott tere, a zsirosbődönökből kialakított ülőkék hangulatossá teszik a közösségi együttléteket.

A vendégek jártak a Szimplán 1 Kert nevű hangulatos udvarban is, ahol a tulajdonos család alkalomszerűen közösségi rendezvényeknek ad helyet. Juhász Balázs hagyományörző dudás tette hangulatosá a pihenést. Jó volt megtapasztalni azt, hogy a

helyi közösség önszerveződő módon, saját igényeire is szervez együttléteket. A fiatalok számára is van hely, ahová betérhetnek, és megtapasztalhatják a valódi emberi kapcsolódás és az együtt töltött minőségi idő éltető erejét.

A közös élményekről, benyomásokról sokat beszélgettek a vendégek. Egyetértettek abban, hogy Sopronkövesd azért méltó a "Mintalátópont" címre, mert számos "Jógyakorlatot" talált ki és mutat be élményszerűen és dinamikusan. A résztvevőkre való odafigyelés, a róluk való gondoskodás is minőségi módon történt. A közös gondolkodás célja az is volt, hogy elgondolkodtassa a vendégeket arról, a megélt élmények, kapott üzenetek milyen hatással lehetnek a saját gyakorlataikra.

(A teljes írás a Magyar Közösségépítők Értékszövetsége Egyesület Facebook-oldalán olvasható.)

A "jógyakorlat"

A Látópont a Magyar Közösségépítők Értékszövetsége Egyesület programja. A szervezet fő célja a Kárpát-medencei és a diaszpóra magyar közösség művelődésének fejlesztése, az értékek népszerűsítése. Ennek érdekében szervezik a szakmai programokat, tapasztalatcseréket, és mutatják meg egymásnak ötleteiket, bevált és jó gyakorlataikat.

Élő adásban

A Duna Televízió Család-Barát Magazinjának januári műsorában is foglalkoztak a Látópont programmal. A műsorban bemutatkozott a hálózat és szó volt arról is, hogyan lehet a Látópont címre pályázni.

Életeket mentenek a sopronkövesdi véradók

Több mint húsz éve szervezi a sopronkövesdi véradásokat Kovács Lászlóné. A környék egyik legnépesebb véradó bázisa a település, köszönhetően a vöröskeresztes aktíváknak, vezetőjüknek, és a hívásukra karjukat nyújtó segítőknek.

Évente három alkalommal is vért adhatnak Sopronkövesden azok a helyiek, akik fontosnak tartják a segítségnek ezt a formáját, és időt is szakítanak erre az életmentő jócselekedetre.

A helyi vöröskeresztes alapszervezet titkára, Kovács Lászlóné, már több mint húsz éve szervezi a véradásokat, ahonnan mindig elégedetten, rengeteg friss vérrel utazhat vissza Sopronba a vérellátó állomás csapata.

- Már hagyomány, hogy tavasszal, nyáron és ősszel is szervezünk véradást az Alkotóházban. Nagyrészt törzsvéradóink vannak, akikre mindig számíthatunk, de igyekszünk megszólítani mindenki mást is, a beköltözőket és a fiatalokat is - mondja Kovács Lászlóné. Már tudja az idejének alkalmak időpontjait is: legközelebb március 16-án várják a véradókat 16 és 19 óra között, de lesz július 7-én és november 24-én is lehetőség a segítségre.

- A kora tavaszi véradáson előfordul, hogy a törzsvéradóink közül betegek néhányan vagy éppen antibiotikumot szednek, ezért nem tudnak jönni, nyáron pedig esetleg az utazás miatt maradnak távol, de így is legalább ötvenen összejönnek, ami egy ekkora településen nagyon szép. Az őszi véradáson

pedig sokszor hatvannál is többen vagyunk - árulta el a vöröskeresztes titkár, akinek munkáját sokan segítik a faluban.

- Úgynevezett vöröskeresztes aktíváink vannak, most éppen tizenkilencen segítenek. Felosztjuk egymás között az utcákat, és a véradások előtt mindenki lejárja a körzetét. Személyesen adjuk át a meghívókat. Megkeressük a beköltözőket is, akiket arra invitálunk, hogy ünnepelje meg a kövesdivé válását ezzel a

szép közösségi gesztussal. Ugyanígy külön fordulunk a tizennyolcadik életévüket betöltött fiatalokhoz is, kérve, ünnepeljék meg nagykorúvá válásukat véradással. Ennek a személyes invitációnak általában meg is van a hatása, eljönnek és sokan közülük vissza is térnek később, a véradók közösségének tagjaivá válnak - osztja meg a szervezés részleteit az Agghegyalja Mozaik olvasóival Kovács Lászlóné.

Ez a közösség pedig összetartó, egymásra is figyelő. A véradások után örömmel ülnek le egymással egy kis beszélgetésre is. Az önkormányzat támogatásának köszönhetően a helyi Vöröskereszt alapszervezet tagjai szendvicsekkel és egy-egy sörrel is meg tudják vendégelni ilyenkor a véradókat. Mert megérdemlik...

A Magyar Vöröskereszt Győr-Moson-Sopron Vármegyei Szervezete levélben köszönte meg a sopronkövesdi véradók és segítők aktivitását. 2025-ben 125-en nyújtották karjukat a véradásokon.

Kép és szöveg: Nagy Márta

Közel nyolcmilliós támogatást kapott Sopronkövesd

A kerékpárút Lövő felé tartó szakasza újulhat meg az állami forrásból.

A Versenyképes Járások Programban Sopronkövesd községi Önkormányzat támogatásban részesül. Az összeg a kerékpárút egy szakaszának a felújítására hasznosul. (A templomtól Lövő irányába húzódó szakaszra a település 7,764 millió forint vissza nem térítendő támogatásban részesül.

Adjon Isten minden jót ez új esztendőben!

Az, hogy miként köszöntjük a szembe jövőt, sokat elárul rólunk. Így volt ez mindig, és így is marad. Csak a szavak változnak az idő múlásával, de a lényeg nem - derül ki Menyhárt Ildikó írásából.

Jó napot kívánok! Először találkozunk a 2026-os esztendőben, ezért az illendőség úgy kívánja, hogy az üdvözlés mellé jó kívánságomat is kifejezzem. Teszem ezt a mostanság divatos BUÉK helyett, inkább népies formában, hittel és bizodalommal: Adjon Isten minden jót ez új esztendőben!

Így köszöntöttem volna év elején a tájházi látogatót is. Hiszen az épület falai és portája, idézik a múltat, elődeink szokás és hagyományrendszerét, aminek alapeleme volt a vallásosság. Mindez számomra is becsült, jó példa.

A régi idők embere köszönésével hitét, tiszteletét is megvallotta. Így volt ez nemcsak a naptári év fordulója alkalmával, hanem a napi találkozások során is. Az odavetett „Jó napot” helyett, mélyebb tartalmú köszönéssel éltek. Szívesen, hangosan és egymás szemébe nézve köszöntek, amit kézfogással, fejbiccentéssel, kalapemeléssel tettek még hangsúlyosabbá. Az illemnek, tiszteletnek ezek az igazi szép gesztusai manapság kissé kopottas formájukban vannak jelen életünkben. Emancipáltabbak, vállaltalanabbak és ridegebbek lettünk. Sajnos nemcsak a városokban, de kisebb településeken és talán saját házunk táján is.

Fotó: Pixabay

A kalap megemelése a köszönéshez tartozott.

Pedig, a mi magyar nyelvünk olyan szépen alakította és élte mindezt az évszázadok és tizedek során. A katolikus falvak teljesen megszokott köszönése volt a „Dicsértessék a Jézus Krisztus”, és erre a válasz a „Mindörökké ámen” volt. Ha idegen jött, akkor az „Adjon Isten, jó napot!” köszöntés volt az elvárható. Ezzel nem a véletlenre bízták a dolgok

alakulását, hanem Isten kezébe adva, a kapcsolat erősödésében bíztak. Ha valaki messziről jött, akkor az „Isten hozta” köszöntés dukált neki. Ha pedig távozni készült, akkor jött az „Isten áldja meg!” kifejezés. Mindezt rokoni, baráti szinten gesztusokkal is erősítették, amikor felállva a székről, lesimítva a ruhát, csak annyit mondott a búcsúzkodó, hogy „Áldás, békesség!”

Gyermekkorom halovány és boldog emlékei ezek. És az is, amikor kislánykoromban egy tavaszi, bevásárlós napon hazafelé tartottunk Édesanyammal és nővéremmel. A soproni Kossuth Lajos utcában vonatra siettünk. Bennem mérhetetlen boldogság tombolt, mert a kisvárkerületi, mórári kötöttárugyár mintaboltjában az előre átgondolt ruhaneműkön kívül, egy bordópiros, apró virágokkal hímzett felsőt is megvett nekem az Anyukám. Hisztiztem-e vagy ígérettem-e érte valamit, arra vonatkozólag nincsenek bennem emlékképek. Talán azért, mert ez akkoriban nem is volt szokásunk. De az megvan, hogy mérhetetlenül büszkén vonultam a Déli pályaudvar felé, mintha ezzel ki tudtam volna nyilatkoztatni, milyen boldogság ért ma engem. Ugyanakkor hálás voltam Édesanyámnak, hogy megvette nekem azt a „csodaszépet” és hogy ő is büszke lehessen rám, köszöngettem hangosan minden járókelőnek. Hiszen, nálunk otthon mindig örült annak, hogy a falubeli néniktől elismerést kapott azért, hogy milyen „jó köszönő, a kis Ildi”. Persze ott a városban, másként hatott az én folytonos „Csókolom”-os köszöngetésem mindenkire. Csalódottságomat meg is fogalmaztam és az anyai válaszon még sokáig morfondíroztam magamban. Azt hiszem nem értettem még, hogy mi a különbség számomra egy városi és a falubeli idegen között. Nem értettem, hogy számát az, kinek, hol és milyen szintű kapcsolódási formában köszönök és azt sem, hogy a köszönés kihat a további a kapcsolattartásunk lehetőségeire.

Szerencsére azóta már sokmindent megtanultam és sokféle tapasztalást szereztem. Így hát tudom, hogy „amilyen az adjonIsten, olyan a fogadjIsten”.

Ebben az évben is jóban bízva, állok kint a Tájház kapujában, és szeretettel fogadok és köszöntök minden kedves látogatót. Hiszem, hogy érdemes betérni és időzni a házban, ahol kapcsolatok teremthetnek, éltetődhetnek múlt és jelen, ember és ember között. Mindehhez nem kell semmi más, csak szándék, arra, hogy élhető jövőnk legyen.

Áldás, békesség! A viszont látásra!

A legkisebbeknek nagy figyelem jár

Az idei első lapszámban a védőnői ellátás folyamatáról az elmúlt év fontosabb eseményeiről számol be Virágh Imréné Kati védőnő.

A védőnői körzethez továbbra is Nagylózs és Sopronkövesd tartoznak. A tanácsadások, gondozások, mindkét községben a már jól megszokott rendben zajlanak. Tanácsadási napok hétfőn és szerdán Nagylózson, kedden és csütörtökön Sopronkövesden vannak. Az időpont-előjegyzés bevezetése óta a torlódások szinte teljesen megszűntek, a családoknak minimális a várakozási idő. A fél órás interval-

lumban van idő a szükséges vizsgálatokat elvégezni, minden kérdésüket megválaszolni. Életkori szűrővizsgálatokat 1, 2, 3, 4, 6, 9 és 12, 15, 18 hónapos, valamint kettő, két és fél, három, négy, öt és hat éves korban végzünk a területi gondozás keretében, majd 2., 4., 6. és 8. osztályban iskolaegészségügyi szűrések történnek.

A kötelező szűrések és védőoltások körzetünkben maradéktalanul megtörténnek. A Magyarországon kötelező védőoltásokat az alábbi táblázat tartalmazza.

Oltás	Életkor	Ami ellen véd
BCG	0-4 hét	Tuberculosis súlyosabb formái
DTPa + IPV + Hib + PCV-13	2 hónap	Torokgyík, szamárköhögés, merevgörcs, gyermekbénulás, agyhártyagyulladás
DTPa + IPV + Hib	3 hónap	Torokgyík, szamárköhögés, merevgörcs, gyermekbénulás, agyhártyagyulladás ismétlő
DTPa + IPV + Hib + PCV-13	4 hónap	Torokgyík, szamárköhögés, merevgörcs, gyermekbénulás, agyhártyagyulladás
MMR	15 hónap	Kanyaró, járványos fültőmirigy gyulladás, rózsahimlő
DTPa + IPV + Hib	18 hónap	Torokgyík, szamárköhögés, merevgörcs, gyermekbénulás, agyhártyagyulladás ismétlő
DTPa + IPV	6 év	Torokgyík, szamárköhögés, merevgörcs, gyermekbénulás ismétlő
MMR emlékeztető	11 év	Kanyaró, járványos fültőmirigy gyulladás, rózsahimlő ismétlő
dTAP ismétlő	11 év	Torokgyík, szamárköhögés, merevgörcs, gyermekbénulás ismétlő
Hepatitis B	12 év	Járványos májgyulladás

2025-ben 15 csecsemő született sopronkövesdi családba. Jelenleg 19 egy évesnél kisebb, 36 egy és három éves közötti és 72 óvodáskorú kisgyermek él a településen. A várandósok száma jelenleg 12.

Jól működik a Baba-Mama klubunk, 2025-ben is sok közös élményben volt részünk. A programok között szerepelt újévköszöntő játszóház, kismama jogabemutató, Baba-Mama jelmezes farsang, farsangi bábos mesekuckó, smink- és kozmetikai tanács-

adás, Így tedd rá! foglalkozás, bölcsőde látogatás, húsvéti bábos mesekuckó, életfalevél avató, erdőn járó kirándulás az Agghegyen, tipegő torna bemutató óra, vonatkozás Sopronba, kerti

piknik, Anyatejes napi fehér ruhás Ringató foglalkozás, őszi játszóház, Márton napi mondókás foglalkozás, karácsonyváró kézműves foglalkozás, a Mikulás és manója is eljöttek hozzánk.

2026-ban is hasonló programokkal készülünk. Márciusban baba-mama joga és babamasszázs lesz Kiss Andrea jogaoktató védőnő vezetésével, Szűcsné Keresztény Éva bölcsődevezető tájékoztatóját pedig március 18-ra tervezik. Áprilisban játszóház

és előadás a szobatisztaságra szoktatásról, Föld napi foglalkozás, májusban életfalevél avató, előadás a dackorszakról, júniusban séta a meseösvényen és kerti piknik szerepel a programok között.

Újabb segélyszállítmány ment Sopronkövesdről Kárpátaljára

A Kárpátaljai (Ukrajna) Nagydobrony árvaházába vittek adományt sopronkövesdiek. A településen élő Michael Fohler és barátai, valamint Mihócza László a tavalyi segélyszállítmány után tértek vissza a nélkülöző régióba.

- Már a 2025-ös húsvéti kirándulásunk után is tudtuk, hogy visszatérünk, és meglátogatjuk a nagydobronyi árvaházat - kezdi beszámolóját Michael Fohler, akit ezúttal elkísért egy barátja, Erich Landner és annak lánya, Magdalena, Michael pár-

ja, Angela Liharzik és természetesen Mihócza László. - László volt a helyi idegenvezetőnk, Erich pedig talált egy nagylelkű adományozót is, aki az árvaház minden lakójának, több mint száznyolcvan gyermeknek adott egy pár új, téli csizmát, zoknit és egy csomag Manner ostyát - sorolja Michael Fohler.

Mihócza László elmondta, a segélyszállítmányt az árvaház igazgatónőjének kérései alapján állították össze. A delegáció megérkezésekor jelen volt a falu polgármestere, valamint

az alpolgármester asszony, aki minden segítséget megadott a felmerült problémák megoldásában. Az árvaházat az ottani református egyházközség működteti, Magyarországon a Református Szeretetszolgálat végez rendszeres adománygyűjtést.

Fohlerék lószállító utánfutójába ezúttal hat gyermekbicikli, negyven gyermekszék és tizenkét gyermekasztal, 54 doboz gyermekruha és játék (egy részük teljesen új), valamint hat doboz csokoládé és még több Manner ostya volt. Mihócza László gyermekruhákat és tisztítószerket vitt ajándékba.

A Nagydobrony árvaházában élő gyermekek és fiatalok közel egyharmada testi vagy szellemi fogyatékossgal él. A nehéz háborús körülmények között, amikor nem ritka, hogy fél napokra áram nélkül maradnak, a gondozók embert próbáló munkát végeznek.

- Az ajándékozás után körbevezettek minket a házban, majd meghívtak egy közös imával kezdődő vacsorára is - zárul a beszámoló. De van egy kiegészítés is: Michael Fohler és Mihócza László már tudják, hova utaznak 2026 húsvétján. Kárpátaljára.

Fotók: adományozók

Sopronkövesd, Dózsa György utca útépítése

Fotó: Sopronkövesdi Önkormányzat

A Győr-Moson-Sopron Vármegye Önkormányzatának területfejlesztési keretéből (Terület - és Településfejlesztési Operatív Program Plusz) a vármegye közgyűlésének támogató szavazatával, a TOP PLUSZ-1.2.3-21 kódszámú, „Belterületi utak fejlesztése” elnevezésű konstrukció keretében, összesen 40,19 millió forint európai uniós, vissza nem térítendő támogatás felhasználásával Sopronkövesd községben egy komplex, a település élhetőbbé tételét célzó fejlesztés valósulhatott meg.

Örömmel értesíti a sopronkövesdi önkormányzat a lakosságot, hogy befejeződött a Dózsa György utca fejlesztése, amely során megépült a hiányzó szilárd útburkolat és a gyalogos közlekedést kiszolgáló járda. Az önkormányzat célja az volt, hogy javítsa az utca közlekedési és esztétikai színvonalát, ezzel is hozzájárulva a község infrastruktúrájának fejlődéséhez.

A fejlesztés során az utca teljes hosszában új, időtálló útburkolatot kapott, amely mind az autós, mind a gyalogos közlekedés szempontjából biztonságosabbá és kényelmesebbé teszi a közlekedést. Az

út mellett zóldsáv és modern térkő burkolatú járda is kialakításra került, amely a lakosok számára igényes és praktikus gyalogos közlekedési lehetőséget biztosít. A beruházás megvalósítása nemcsak az utca közlekedését, hanem a település összképét is jelentősen javítja.

Az önkormányzat ezúton is köszöni a lakók türelmét és támogatását a munkálatok ideje alatt. Az ilyen és ehhez hasonló beruházások célja, hogy községünk minden lakója számára élhetőbb, kényelmesebb és vonzóbb környezetet teremtsünk. Továbbra is azon dolgozunk, hogy a település infrastruktúráját korszerűsítsük és a közösség igényeinek megfelelő fejlesztéseket valósítsunk meg.

A projekt a Széchenyi Terv Plusz program, a Terület- és Településfejlesztési Operatív Program Plusz keretében valósult meg. Konzorciumi partner a Győr-Moson-Sopron Vármegyei Önkormányzati Hivatal volt. A támogatás teljes költsége: 40 188 788 Ft.

A projektről bővebb tájékoztatást a <http://www.sopronkovesd.hu/> oldalon olvashatnak.

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Az Európai Unió
társfinanszírozásával

Önismerettel a bántás is kívül marad

Sok éven keresztül komoly válságot okozott a lelkemben a tudatos feszültségkeltés, megosztás, az ego határainak kiterjesztése, a kommunikáció színvonalának zuhanása, az ítélkezés, az eltaposás, az egymás folyamatos bírálása és kritizálása, a mindent átszövő rosszindulat - írja Tóth Zsuzsanna.

Nem akartam elhinni, nem tudtam felfogni, hogy ez megtörténhet, ráadásul ennyire gyorsan és a társadalom minden rétegében. Nagyon ijesztő volt. Sokan nem ilyen világra, nem ilyen értékek mentén neveltük a gyerekeinket, akik ma már fiatal felnőttek. El sem tudtam képzelni, hogyan fognak ép lélekkel beilleszkedni a felnőttek társalmába. Hogyan tudnak megmaradni a saját értékrendjükben.

Azon is gondolkoztam, hogyan maradhatok hiteles szülőként, ha én a becsület, elfogadás, tudás, alázat (=tisztelet), szorgalom, egymás segítése, megértés értékeire nevelem a gyerekeim. Arra, hogy szerintem mindannyian elférünk ezen a bolygón, mindenkinek van joga és helye világnézettől, bőrszíntől, fogyatékoságtól, anyagi helyzetétől függetlenül leélni az életét. Nem szeretem nézni és hallani, ahogyan az emberek egymással bánnak a közéletben. Azt sem, hogy ez szépen, lassan, alattomosan már leszivárgott a családi, baráti, munkahelyi és mindenféle kapcsolatainkba. Igen, tudom, nem nehéz Katát táncba vinni, ha ő is akarja...

Amíg ebben a térben tudnak bennünket tartani addig nem az általunk igaznak gondolt értékekre fókuszálunk, nem az általunk vágyott életet éljük. Ettől tele leszünk szomorúsággal, szorongással, indulattal, megromlanak a kapcsolataink, amiket sok munkával évek alatt építettünk fel. Elbizonytalanodunk mindenben, még saját magunkban is. Aztán már csak azt látjuk, hogy mennyire értéktelenek vagyunk - mivel folyamatosan elénk rakják mások értéktelenségét, és megbocsáthatatlan bűnét -, mert a figyelem mindig valami negatív dologra irányul.

Óriási energia kívül maradni. Vagy mégsem? Nem olyan nehéz nem nézni bizonyos adásokat, amik rossz lelkiállapotot okoznak, mert ideges, vagy lehangolt leszek tőlük. Nem olyan nehéz visszagondolnom, hogy az életem során mik voltak azok a dolgok, melyekben sikerélményeim voltak, feltöltöttek és boldoggá tettek. Nem olyan nehéz visszahozni ezeket a mostani életembe.

Ha régen szeretted énekelni, énekelj! Ha imádtál kártyázni a haverokkal, keress partnereket és kártyázz! Feltöltött, ha egyedül lődörögtél a természet-

ben? Kérlek, menj! Az sem nehéz, hogy ne menj bele olyan beszélgetésekbe, amelyek mások vélt rossz tulajdonságairól, hibáiról és gonoszságairól szólnak. Az viszont már kicsit nehezebb, hogy magunkkal maradjunk. Hogy megnézzük, úgy igazán és őszintén, hogy vagyunk. Nem egyszerű megfogalmaznunk, hogy mire lenne szükségünk most, ma, ahhoz, hogy jól vagy jobban legyünk. Még nehezebb, hogy el is kezdjünk cselekedni. Hogy összeszedjük a bátorságunkat és meghívjunk valakit kártyázni...

Ennél is nehezebb, hogy még mélyebbre nézzünk, meglássuk, miben tudnánk még fejlődni, és azt is, hogy mik az erényeinket és az értékeink. De (!), amikor már van egy tiszta kép erről, akkor már nem igazán tudnak bennünket kibillenteni az egyensúlyunkból, nem ér el hozzánk annyi bántás. Ekkor már értjük magunkat, tisztában vagyunk az értékeinkkel és az értékrendünkkel, el tudjuk fogadni magunkat olyannak, amilyenek éppen vagyunk. Megértésre jutunk magunkkal kapcsolatban, és megértünk, elfogadunk másokat is. Ilyenkor már bárki bármit mondhat, mi magunk remekül meg tudjuk szűrni, hogy mit hiszünk el magunkkal vagy másokkal kapcsolatban, és azt is, hogy mit engedünk ebből be az életünkbe. Az embereket és a dolgokat a hozzánk való viszonyukból értékeljük, és nem mások (média, szomszédok stb.) véleménye alapján.

Sokszor, sok minden sokkal egyszerűbb, mint gondoljuk.

Idegenként érkeztek, barátként távoztak

Emlékeznek? Itt járt a nyáron egy cirkuszkocsi, aminek lakói békebeli varázslatot hoztak a faluba. Már messze járnak, de visszagondolnak Sopronkövesdre.

"A falevelek rég lehulltak, a hegycsúcsok fehér hóval vannak behintve. A Tarkabarka Vándorszínpad deszkái beraktározva, a padok lesöpörve és a cirkuszkocsik lepihenve, fatüzelésű kályhával felszerelve várják a tavaszt a hosszú nyári út és a téli pihenő után" - írta a sopronkövesdieknek Kostyál Bálint és felesége, Anna, akik két kicsi gyerekükkel Liechtensteinből indultak, és Ausztrián át érkezve a nyáron Sopronkövesden is felléptek. A kompánia 2016 óta járja a Svájc, Liechtenstein, Ausztria és Magyarország tájait, békebeli hangulatot, derűt sugározva műsoraikon. A család nem felejtette el a sopronkövesdieket.

Hosszú levélben elevenítették fel sopronkövesdi emlékeiket, az esővel fenyegető fellegeket, a jól sikerült előadásokat, a nagy tapsokat.

Fotó: Juhászné Kovács Mónika

"Az előadások között zajlott a mindennapi élet. Vízet hozni a kútról, ebédet főzni, tanítani a nagyobbik gyermekünket, hogy ne maradjon le semmiről az iskolában, és persze a gyakorlást sem lehetett elhanyagolni. Egyik nap a kisboltban alaposan megnézték a cipőmet. Vajon hosszú bohóc cipőben járok-e bevásárolni? Nem, azon a napon tényleg csak egy közönséges papucs volt rajtam..." - eleveníti fel a megmosolyogtató emléket a Tarkabarka Vándorszínpad vezetője.

"Utolsó este még részese voltunk egy szép kecskeduda bemutatónak és a változatosság kedvéért most mi gyönyörködthetünk a rövid műsorban. Köszönjük a Juhász családnak ezt a bemutatót amire mai napig szeretettel emlékszünk vissza! Persze Sopronkövesden is eljött a vendégszereplésünk vége, és lebontottuk a színpadot. Már ránk esteledett, amikor a Gasztraműhelynél állók emberek hirtelen megjelentek és segítettek felrakni a színpad részeit és a sok padot az Unimog-ra. Ezzel a remek segítséggel hamar végeztünk és nekivetettük magunkat a terített asztalnak. Tudniillik ezen az esten is rengeteg ajándék étellel és itallal telt meg a kis asztalunk a cirkuszkocsiban. Mindnyájan jól laktunk és örültünk, hogy nem kell ilyen későn még főzőcskézni! Köszönjük a Gasztraműhelynek, hogy ilyen nagyvonalúan gondoskodott rólunk és persze azt is szeretnénk megköszönni, hogy ellátta a közönséget finomságokkal az előadások előtt és utána is" - üzenték a vándorcirkusz tagjai. Arra is jól emlékeznek, hogy amikor végül kigördültek a cirkuszkocsik a ligetből, és egy gyors telefon jelezte a polgármesteri hivatalnak az indulásukat, a 84-es főúton a hivatal munkatársai a polgármesterrel együtt az önkormányzat előtt integetve búcsúztatták őket. "Milyen szép így elindulni! Idegenként érkezünk, barátként távoztunk" - írták.

Pillanatképek a nyári előadásokból

Ízesen indult az év a Kövirózsánál

Aktívan kezdték az évet a Kövirózsások, népzenei kurzus után rögtön egy fesztivál volt a tarsolyukban. Szollár Enikő beszámolója:

Januárban népzenei kurzussal indítottuk az évet. Dudás Klára, Novák Kíra, Horváth Krisztina oktatták a szigetközi, moldvai, vasi, lórincrevi, Bars megyei népdalokat.

Február elején első alkalommal rendezte meg egyesületünk felnőtt táncsoportja a Sopronkövesdi Önkormányzat támogatásával a kolbásztöltő fesztivállal egybekötött farsangi mulatságot, táncházat. Továbbra is fontos célunk, hogy a jeles eseményekhez kötődő hagyományokat ne hagyjuk elfeledni, hanem együtt éljük meg őket! Nagy örömeinkre tíz csapat indult a versenyen, többek között Sopronkövesdről a helyi civil szervezetek, táncos barátaink pedig Nagycenkről, Undról, és még Répcelakról is érkeztek a versenyre. Aki kilátogatott a rendezvény-

parkba kóstolhatott, ismerkedhetett, beszélgethetett és nem utolsó sorban nótázhatott is, hiszen már délutántól húzta a talpalávalót a sárvári Herpenyő zenekar. A nyertes csapat díja egy vándorkupa lett, ami nem csak attól különleges, hogy vándorolni fog évről évre (visszavárjuk a csapatokat), hanem attól is, hogy a táncsoport egy tagja, Hipságh Éva keramikuskészítette el. A kupa idén a Közösen Kövesdért csapatához került, ők készítették a legfinomabb kolbászt.

Március végén húsvétváró barkácsolás várja a családokat, majd idén is részesei lehetünk a hagyományörző locsolásnak. Áprilisban a népzenei verseny, majd a májusfaállítás, valamint a pünkösdi királyválasztás és királynéjárás lesz a program. Idén rendhagyó módon éves nagyműsorunkat a májusfa kitáncolásával kötjük össze, melyet bál és tánc ház kísér majd.

Legyen malacunk!

A Cifraszúr Néptáncsoport farsangi táncházáról hozott hangulatos fotókat és beszámolót Juhászné Kovács Mónika.

Eleinte "Legyen neked is malacod!" kézműves foglalkozásra volt lehetőség, kortól függetlenül minden gyermek megtalálta a helyét. Egyre több lett az álarc, miközben a sokasodó lufimalacok is jelezték a farsangi hangulatot. A gyerekeket sikerélményük ösztönözte arra, hogy készülhet a következő alkotás.

Jó volt látni, milyen odaadással ügyeskednek! A kézműveskedés fokozatosan, szinte észrevétlenül került háttérbe, amikor Dani Krisztina beszélt, mondkázott, táncolt a gyerekekkel. A kör egyre bővült, a hagyományok szavakban és mozdulatokban is előtérbe kerültek. Mosolyok, egyre lendületesebb lépések vették át a terepet. Időközben a Herpenyő Zenekar is megérkezett, s segítette a táncokat. Örömteli élmény lett ez sokaknak, ahol a kreativitás a hagyományokkal párosult!

Szerkesztő: Nagy Márta (e-mail: kovesdihermesz@gmail.com)

Tördelőszerkesztő: Pál-Simon Tamara

Kiadja és terjeszti: Sopronkövesd Község Önkormányzata, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77., Tel: 06 99/536-000, Facebook: Sopronkövesd Hivatalos Oldala, E-mail: polgarmester@sopronkovesd.t-online.hu

Sopronkövesd - A zöldszívű falu

Olvasószerkesztő: Fülöp Zoltán

Nyomda: Rábaközi Nyomda

ISSN 2676-9409

